

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

18 *LLEI 26/2001, de 27 de desembre, per la qual s'estableix el sistema d'infraccions i sancions en matèria d'encefalopaties espongiiformes transmissibles. («BOE» 2, de 2-1-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En el marc de la crisi generada en tot el territori comunitari com a conseqüència de l'aparició de diversos casos d'encefalopaties espongiiformes transmissibles, ha estat necessari adoptar un conjunt de mesures normatives i executives, tant en l'àmbit de la Unió Europea com dels diferents estats membres, que han generat, a la pràctica, un elenc d'obligacions el compliment de les quals és imprescindible per al control d'aquesta malaltia.

Donada la repercussió que les encefalopaties espongiiformes transmissibles poden tenir en la cabana ramadera dels estats membres i, eventualment, en la salut dels consumidors, es converteix en objectiu primordial de les administracions públiques competents el fet de disposar dels mecanismes adequats que permetin garantir la sanitat animal i, sobretot, la salut de les persones a través de les mesures que assegurin que la malaltia no passa a la cadena alimentària.

En aquest context, les principals obligacions deriven del que disposen el Reial decret 1911/2000, de 24 de novembre, pel qual es regula la destrucció dels materials especificats de risc en relació amb les encefalopaties espongiiformes transmissibles, i el Reial decret 3454/2000, de 22 de desembre, pel qual s'estableix i es regula el Programa integral coordinat de vigilància i control de les encefalopaties espongiiformes transmissibles dels animals, perquè ambdues normes constitueixen el nucli principal de totes les disposicions aprovades fins al moment sobre aquesta matèria. No obstant això, no s'ha d'obviar l'especial transcendència que adquireixen altres disposicions d'àmbit més genèric per evitar la comissió de frau i controlar la malaltia. Aquest és el cas de la normativa aplicable en matèria d'identificació d'animals, que permet a les autoritats competents controlar el moviment dels animals i la traçabilitat de les carns destinades al consum.

El compliment de totes i cadascuna de les obligacions contingudes en aquestes normes constitueix un element indispensable per garantir el control de la malaltia i la protecció dels animals i les persones. Aquesta garantia necessita del suport d'un sistema d'infraccions i sancions

homogeni i específic que, partint d'una tipificació concreta i adaptada a l'àmbit d'aplicació de què es tracta, permeti aplicar sancions adequades a la realitat actual i que compleixin la finalitat pròpia de qualsevol règim sancionador.

Efectivament, tenint en compte que les conseqüències derivades de les encefalopaties espongiiformes transmissibles afecten tant l'àmbit de la sanitat animal com el de la salut pública, així com l'àmbit de protecció dels consumidors i del medi ambient, l'elenc de normativa sancionadora aplicable és ampli i genèric.

Així, el règim d'infraccions i sancions vigents per garantir la protecció dels consumidors i la salut de les persones seria el que contenen la Llei 26/1984, de 19 de juliol, per a la defensa dels consumidors i els usuaris, i el Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, pel qual es regulen infraccions i sancions en matèria de defensa del consumidor i de la producció agroalimentària dels aliments, i la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat. En l'àmbit de la sanitat animal, seria el que conté el Decret de 4 de febrer de 1955, sobre el Reglament d'epizooties.

L'aplicació del contingut d'aquests règims a un àmbit tan específic d'obligacions com el derivat de les mesures adoptades en matèria d'encefalopaties espongiiformes transmissibles, en determinats casos no és prou eficaç, a vegades, per la generalitat dels casos tipificats (la Llei general de sanitat o la Llei de defensa dels consumidors i usuaris), i, en altres casos, pel desfasament i la falta d'actualització de les quanties de les sancions aplicables (Reial decret 1945/1983, de 22 de juny, i Reglament d'epizooties).

Davant de la situació plantejada, es fa necessari aprovar una norma de caràcter bàsic que tipifiqui els tipus d'il·lícits administratius en matèria de prevenció i lluita contra les encefalopaties espongiiformes transmissibles, a l'empara del títol competencial que conté l'article 149.1.1a i 16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva per establir les condicions bàsiques que garanteixin la igualtat de tots els espanyols en l'exercici dels drets i deures constitucionals i la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat.

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té com a objecte establir les infraccions i les sancions aplicables als incompliments de determinades obligacions que estableix la normativa comunitària i nacional per a la prevenció i l'eradicació de les encefalopaties espongiiformes transmissibles, tant les obligacions que afecten els rumiants com les relatives a l'alimentació i a la identificació dels animals de producció relacionades amb aquestes malalties.

2. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per animals de producció els animals de granja, mantinguts, engreixats o criats per a la producció d'aliments, tant en règim intensiu com extensiu, així com per a l'aprovisionament públic de la població humana, com per a l'alimentació d'animals.

Article 2. *Infraccions.*

1. Les infraccions es classifiquen com a molt greus, greus i lleus.

2. Es consideren infraccions molt greus:

a) La fabricació no autoritzada, la falsificació, la manipulació o la utilització fraudulenta de les marques identificatives dels animals de producció o dels documents d'identificació que els emparen o dels llibres de registre de les explotacions que estableix la normativa específica que en regula la identificació i el registre.

b) Les infraccions greus que preveuen els paràgrafs a), b), c), d), i), j) i k) de l'apartat 3 d'aquest article que puguin produir un risc greu i directe per a la salut de les persones.

c) L'omissió de les anàlisis, les proves i el test de detecció de les encefalopaties espongiformes transmissibles als quals s'hagin de sotmetre els animals amb destinació al consum humà, així com la no realització d'aquestes proves en els laboratoris designats per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

d) L'ocultació de casos d'encefalopaties espongiformes transmissibles, diagnosticats o sospitosos, als òrgans competents de la comunitat autònoma.

e) L'incompliment de l'obligació d'extracció, tenyit o marcatge de tots els materials especificats de risc de cada animal pels que estiguin obligats a complir-ho i autoritzats a realitzar-ho.

f) La utilització, en l'alimentació d'animals de producció, de proteïnes animals que hagin estat expressament prohibides, llevat que, per defectes en l'etiquetatge no atribuïbles al ramader, aquest no pugui haver-ne conegut l'existència.

g) La comercialització, els intercanvis, la importació procedent de tercers països i l'exportació a tercers països, amb destinació a l'alimentació d'animals de producció, de proteïnes animals elaborades que hagin estat expressament prohibides.

h) La fabricació, la distribució, la comercialització, els intercanvis, la importació procedent de tercers països i l'exportació a tercers països de pinsos per a l'alimentació d'animals de producció que continguin proteïnes animals elaborades que hagin estat expressament prohibides.

i) L'omissió o el falsejament de les dades exigides en l'etiquetatge dels pinsos i de les matèries primeres per a l'alimentació animal, quan no sigui clara d'acord amb les disposicions vigents l'advertència de contenir proteïnes animals elaborades prohibides en l'alimentació d'animals de producció.

3. Es consideren infraccions greus:

a) La tinença en una explotació d'animals de producció la identificació dels quals no es pugui establir mitjançant cap dels elements d'identificació que preveu la normativa específica d'identificació, com ara marques, documents identificatius o llibres de registre.

b) La tinença en una explotació de més d'un 10 per cent d'animals de producció, en relació amb els animals pertanyents a l'explotació, la identificació dels quals no tingui algun dels elements que preveu la normativa específica d'aplicació, com ara marques, documents d'identificació o inscripció en els llibres de registre.

c) La declaració de dades falses sobre els animals de producció que es tinguin en les comunicacions a l'autoritat competent que preveu la normativa específica.

d) La falta de comunicació de la mort de l'animal de producció, quan aquesta comunicació sigui exigida per la normativa aplicable.

e) La reincidència en la mateixa infracció lleu l'últim any. El termini comença a comptar des de l'endemà del dia en què la resolució adquireixi fermesa.

f) L'obstrucció a l'actuació inspectora i de control de les administracions públiques.

g) L'omissió d'anàlisis, proves i test de detecció de les encefalopaties espongiformes transmissibles als quals s'han de sotmetre els animals que no es destinin al consum humà, així com la no realització d'aquestes proves en els laboratoris designats per l'òrgan competent de la comunitat autònoma.

h) La falta de comunicació de la sospita d'aparició de l'encefalopatia espongiforme transmissible, quan hi hagi obligació de declarar-la als òrgans competents de la comunitat autònoma.

i) L'extracció dels materials especificats de risc per subjectes no autoritzats o en centres no permesos per la legislació vigent.

j) L'incompliment de les obligacions que preveu la normativa vigent sobre tractament de materials especificats de risc previ a la seva destrucció.

k) L'extracció dels materials especificats de risc incomplint les condicions tecnosanitàries exigides o no respectant les autoritzacions administratives corresponents.

l) La fabricació de pinsos per a animals de producció en les mateixes plantes industrials en les instal·lacions de les quals es fabriquin pinsos per a la resta d'animals, inclosos els de companyia, que continguin proteïnes animals elaborades que hagin estat expressament prohibides en l'alimentació d'animals de producció i que no compleixin els requisits previstos en les excepcions que estableix la normativa vigent.

m) La fabricació de pinsos per a animals de producció en condicions no permeses per la normativa vigent, quan l'incompliment produeixi un risc per a la sanitat animal.

n) L'etiquetatge insuficient o defectuós dels pinsos i de les matèries primeres per a l'alimentació d'animals de producció, en què no sigui clara la composició del producte d'acord amb les disposicions vigents.

4. Es consideren infraccions lleus:

a) La tinença en una explotació de menys del 10 per cent d'animals de producció, en relació amb els animals pertanyents a l'explotació, la identificació dels quals no tingui algun dels elements que preveu la normativa específica aplicable, com ara marques, documents d'identificació o inscripció en els llibres de registre.

b) La falta de comunicació a l'autoritat competent de naixements, entrades o sortides dels animals de producció d'una explotació, quan la comunicació sigui exigida per la normativa aplicable.

c) El retard en la comunicació a l'autoritat competent de la mort d'un animal de producció d'una explotació, quan el retard sigui el doble o més del termini que preveu la legislació específica en matèria d'identificació i registre d'animals.

d) L'acumulació durant un any de dos retards o més en la comunicació a l'autoritat competent de naixements, entrades o sortides dels animals de producció d'una explotació, quan el retard sigui el doble o més del termini que preveu la legislació específica en matèria d'identificació i registre dels animals.

e) La falta de col·laboració amb l'actuació inspectora i de control de les administracions públiques.

f) La comunicació de la sospita d'aparició de l'encefalopatia espongiforme transmissible quan es faci fora del termini previst per reglament.

g) La fabricació de pinsos per a animals de producció en condicions no permeses per la normativa vigent, quan l'incompliment no es pugui qualificar d'infracció greu o molt greu.

h) L'etiquetatge insuficient o defectuós dels pinsos i de les primeres matèries per a l'alimentació d'animals de producció que no es pugui qualificar d'infracció greu o molt greu.

Article 3. Sancions.

1. Les infraccions a què es refereix l'article anterior poden donar lloc a la imposició de les sancions següents:

- a) En el cas d'infraccions molt greus, s'aplica una multa de 9.983.326 a 199.663.200 pessetes (60.001 a 1.200.000 euros).
- b) En el cas d'infraccions greus s'aplica una multa de 499.324 a 9.983.160 pessetes (3.001 a 60.000 euros).
- c) En el cas d'infraccions lleus s'aplica una multa de 99.831 a 499.158 pessetes (600 a 3.000 euros).

2. Les sancions es graduen atenent les circumstàncies del responsable, el grau de culpa demostrada, la reiteració, la participació i el benefici obtingut, el nombre d'animals afectats i el grau del dany econòmic causat o del perill en què s'hagi posat la salut de les persones o la sanitat dels animals.

Article 4. Sancions accessòries.

En cas de comissió d'infracció greu o molt greu, l'òrgan encarregat d'emetre resolució pot imposar com a sanció accessòria alguna de les mesures següents:

- a) Mesures de correcció, seguretat o control que impedeixin la continuïtat en la producció del mal.
- b) Decomís de productes prohibits en l'alimentació dels animals de producció o que puguin comportar risc per a la salut o la sanitat animal.
- c) Decomís dels productes carnis i derivats destinats al consum humà, quan puguin comportar risc per a la salut humana.
- d) Clausura temporal, parcial o total de l'establiment.
- e) Suspensió temporal de l'autorització per a l'exercici de l'activitat per l'empresa.

Article 5. Infraccions i sancions relatives al transport.

1. A les infraccions relatives al trasllat, el desplaçament, el transport i el moviment pecuari cap als estats membres o des dels estats membres, i les exportacions i les importacions de països tercers, els són aplicables les sancions que preveu per al territori nacional l'article 103 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

2. En els casos d'infracció greu i molt greu que preveu l'article 103 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, així com en els casos que preveu l'apartat anterior d'aquest article, l'òrgan encarregat d'emetre resolució pot imposar com a sanció accessòria alguna de les mesures que estableix l'article anterior d'aquesta Llei.

Així mateix, és aplicable el que disposa l'article 7 d'aquesta Llei sobre adopció de mesures provisionals.

Article 6. Potestat sancionadora.

L'exercici de la potestat sancionadora en aplicació d'aquesta Llei correspon als òrgans competents de les comunitats autònomes i a l'Administració General de l'Estat, en l'àmbit de les seves competències respectives.

Aquesta potestat sancionadora correspon a l'Administració de l'Estat tal com determinin les seves normes orgàniques i, en tot cas, al Consell de Ministres en els casos d'infraccions molt greus, quan es tracti d'actuacions produïdes al si de processos d'importació o exportació corresponents a l'àmbit del comerç exterior.

Article 7. Adopció de mesures provisionals.

Quan s'hagi iniciat un procediment sancionador, les administracions públiques competents poden adoptar o exigir, mitjançant un acord motivat, alguna o algunes de les mesures provisionals següents:

- a) Les mesures que consten en els paràgrafs a), d) i e) de l'article 4 d'aquesta Llei.
- b) Precintat d'aparells, equips o vehicles.

Article 8. Concurrencia de sancions.

1. La responsabilitat per les accions o les omissions tipificades en aquesta Llei és de naturalesa administrativa i no exclou les d'un altre ordre que pertoquin.

2. Les sancions que s'imposin a diferents subjectes com a conseqüència d'una mateixa infracció tenen entre si caràcter independent.

3. No es poden sancionar els fets que hagin estat sancionats penalment o administrativament, en els casos en què s'aprecii identitat de subjecte, fet i fonament.

4. Quan la infracció pugui ser constitutiva de delictes o falta, s'ha de donar trasllat del tant de culpa al ministeri fiscal, i se suspèn la tramitació del procediment sancionador mentre l'autoritat judicial no hagi dictat resolució ferma o que posi fi al procediment. Els fets declarats provats en la resolució judicial ferma vinculen l'òrgan administratiu.

5. Si no s'aprecia l'existència de delictes o falta, l'òrgan administratiu competent ha de continuar l'expedient sancionador.

Disposició addicional única. Caràcter bàsic.

Aquesta Llei constitueix legislació bàsica a l'empara de les regles 1a i 16a de l'article 149.1 de la Constitució, llevat de l'article 6.

Disposició final única. Entrada en vigor.

Aquesta disposició entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 27 de desembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

58

REIAL DECRET 1415/2001, de 14 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de catalogació de la defensa. («BOE» 3, de 3-1-2002.)

L'Ordre ministerial 636/10024/86, de 24 d'abril, va declarar d'ús obligatori en les Forces Armades i la Guàrdia Civil, respecte a la seva dependència del Ministeri de Defensa, el Sistema OTAN de Codificació.

L'Ordre 40/1986, de 14 de maig, va aprovar el Reglament de catalogació de la defensa com a instrument jurídic administratiu del Ministeri de Defensa en el camp de la catalogació d'articles.

La implantació per Espanya d'aquest sistema va portar com a conseqüència la necessitat d'introduir en els